

REHABILITACIJOM VRŠE REVIZIJU ISTORIJE 2. SVETSKOG NA TLU JUGOSLAVIJE

ISTORIJA je nauka-učiteljica života, te je sudskim putem nemoguće menjati. Od tih istorijskih događaja koji su na tapetu sudstva prošlo je 60,70 godina, a u međuvremenu je objavljeno mnogo dokumenata, naučnih radova i knjiga koji nikako ne idu u prilog rehabilitaciji Draže Mihailovića, jer dokumenta 80 pripadaju njemu, njegovim komandantima i političarima, tj. fondu DM-četničkom, nemačkom, italijanskom i NDH.

Pokretači rehabilitacije žele da sudskim putem dokažu i pobiju ono što je 8. decembra 1948. godine Generalna skupština OUN na svom III zasedanju usvojila: "Konvenciju o sprečavanju i kažnjavanju zločina GENOCIDA! Sve članice OUN su usvojile tu Konvenciju, a u drugom članu te Konvencije piše da se: "zločinom genocida smatra bilo koje delo počinjeno sa namerom da se delimično ili potpuno uništi neka nacionalna, etnička, verska ili rasna grupa, ubijstvo članova grupe, teška povreda fizičkog ili duševnog integriteta članova grupe, namerno podvrgavanje grupe uslovima sračunatim na njegovo potpuno ili delimično fizičko uništenje i privođenje dece prisilno iz grupe u grupu!"

U svakom od ovih genocidnih zločina, osnova je NAMERA i za sve države potpisnice Konvencije, takvi zločini ne ZASTAREVAJU, pa to važi i za R. Srbiju i njene pravosudne organe.

A najveći broj dokumenata četničke provencijencije koji podpadaju shodno Konvenciji OUN jasno i nedvosmisleno upućuju kako da se sprovede genocid, zatim se i naredjuje, izvršava i izveštava da je sproveden. Najveći broj tih dokumenata je objavljen: projekat Stevana Moljevića pod nazivom "HOMOGENA SRBIJA" (30.6.1941.) Taj projekat septembra 1941. je dopunjen, a zatim Draža Mihailović svojom "INSTRUKCIJOM" od 20.12.1941. kao stvoriti "Veliku Srbiju kako izvršiti" 4) Čišćenje državne teritorije od svih narodnih manjina i nenacionalnih elemenata." Zatim, kad je reč o nameri zločina genocida dovoljno je pročitati i pismo od februara 1942. Stevana Moljevića Dragiši Vasiću o uređenju Velike Srbije, pa kaže: "...čim se ukaže prilika, prikupiti sve snage i stvoriti svršen

čin, Zaposesti na karti označenu teritoriju i očistiti je pre nego li se iko pribere, a onda iznutra pristupiti čišćenju zemlje od svih nesrpskih elemenata. Krivcima bi valjalo otvoriti put-Hrvatima u Hrvatsku, a Muslimanima u Tursku (ili Albaniju)..."

I naredni dokumenat sa konferencije "Četničkih intelektualaca" a u tački 5 piše: "Mi tražimo čistu nacionalnu državu. Ako to ostvarimo biće zemlje i suviše jer će preko 2,5 miliona narodnih manjina morati napustiti našu zemlju." A šta je Draža Mihailović zapisao u svojoj beležnici: "Pitanje muslimanskog življa-stanovništva potrebno je da reši vlada-muslimansko stanovništvo je svojim držanjem dovelo do toga da ih naš svet (Srbi) više ne želi i neće da ih ima u svojoj sredini. Potrebno je još sad da se pripremi iseljavanje u Tursku ili ma gde van naše teritorije... i to niko neće moći sprečiti..." I u jednom "Priručniku" iz decembra 1942. pod naslovom "Problem osvete" kao svetoj dužnosti srpskog naroda kojom zagovara "kolektivnu-državnu odmazdu" i to nad Hrvatima, Muslimanima i komunistima, kad pobeđe po završetku rata u Kraljevini Jugoslaviji, a to je brojka preko 600.000. "Isto tako Zaharije Ostojić izaslanik Draže Mihailovića na konferenciji u Šahovićima januara 1943. je rekao: "Na teritoriji buduće države "Velike Srbije" nacionalnih manjina ne može biti... prema mome planu predviđjam da se počme sa parcijalnim uništavanjem Muslimana..."

I 3. januara 1943. Draža Mihailović izdaje zapovest za konačno rešenje muslimanskog pitanja angažovanjem Mileševskog korpusa-Pribojske brigade, Pljevaljske brigade, Mileševske brigade, Durmitorske brigade, Drinskog korpusa-Fočanske brigade i Čajničke brigade i ova operacija počela je 5.2, a završena 13. februara 1943. i u izveštaju je pisalo: "Sva muslimanska sela su potpuno spaljena... nijedan dom ^{ni je} voštao čitav... pristupilo se potpunom uništavanju muslimanskog življa, bez obzira na pol i godine starosti..." Primera radi na konferenciji četničkih komandanata učesnika u ovoj operaciji saopšteno je da su samo u dve opštine Pribojskog sreza, a u 150 sela i zaseoka popaljeno 8.221 kuća, 8 džamija i 7 mektaba, a ubijeno u celom Pribojskom srezu imenom i prezimenom 3.735 lica od toga 1.836 dece. A Pavle Djurišić je poslao izveštaj Draži Mihailoviću da je pobio 8000 staraca, žena i dece i 1200 muslimanske milicije u Bjelopoljskom Čajničkom, Fočanskom i Višegradskom srezu, i u njima popalio 128, sela. (kapetan Pavle Djurišić je zbog tog uspeha od Draže unapredjen u čin majora)

Nisu ništa manji zločini genocida počinjeni od strane majora Petra Bačovića u Hercegovini-2500 ubijenih Hrvata i Muslimana, a i u Crnoj Gori od strane Djordja Lašića pa je u srezu Pljevlja ubio i poklao 1.492 Muslimana od kojih 768 dece. Njegove su zapisane reči: "Čas narodne osvete mora doći i najveća i najnaprednija istraga poturica, da se srpske zemlje očiste od nekrsta, da se istjera "guba iz torine".

Na kraju ovakvi i slični dokumenata ima mnogo, pa je na osnovu njih teško izvršiti rehabilitaciju Draže Mihailovića i četništva uopšte. No, njihovi sipatizeri ne mogu da proture samisao istorijskog revizija, preovladavanja prošlosti uz dominantnu tezu o tzv. "nacionalnom pomirenju" jer sijaset dokumenata to nedozvoljavaju. No, ima i ona opšte poznata izreka: "oprostiti se može a zaboravit nemože". Kako je i rečeno, istorija je nauka-učiteljica života i tu istina uvek ispliva na videlo, a u politici možete da muljate i lažete koliko je potrebno ili koliko ste za to plaćeni.

Druga strana medalje je pitanje za rehabilitaciju: NA KOJOJ STRANI SU ČETNICI POD KOMANDOM DRAŽE MIHAILOVIĆA RATOVALI ?

Neosporno je da je Milan Nedić bio kvislig i direktno uključen u Nemački okupacioni sistem u Srbiji, a Draža Mihailović je 9.9. 1941. sklopio sporazum sa njim o saradnji i 1942. legalizovao kod njega desetak svojih odreda uz saglasnost Nemaca. I sam Draža je rekao: " 90 % Nedićevih oružanih snaga su moji vojnici."

I ujedinjenje svih tih snaga i Nedićevih, Ljotičevih i četničkih formiran je septembra 1944. "SRPSKI UDARNI KORPUS" na čelu sa generalom Miodragom Damljanovićem. Ovaj "Korpus" se žestoko sa Nemcima borio sa jedinicama NOVJ na prilazima Beogradu, ali pretrepeo i velike gubitke, a ostatak Nemcima povlačo do Soče u Sloveniji i tu se predali Saveznicima. Oni su ih sve strpali u logor "Emboli" u Italiji, a zatim prebacili u "Y Mister lager" u Nemačkoj.

Saveznici su imali u glavnom štabu i većim vojnim formacijama Draže Mihailovića Engleske i Američke vojne misije kao i u Glavnom štabu NOVJ -Tita i divizijama NOVJ. Uglavno ti članovi su pripadali-Engleski SOE (Special Operations Executive) a Američanci OSS (Office of Strategic Servis) i PWB (Payhological Warfare Branch) tj. 662 obaveštajca koji su svojim nadležnim slali izveštaje-informacije. U tim dokumentima tačno su navodili ko se bori na strani Savezhika, a ko na strani Osovine.

Tako je engleski SOE major Boj 29.12.1942.izmedju ostalog napisao u svom izveštaju:"...Da se generalu Mihailoviću ne može slati oružje za borbu protiv partizana koji se jedino bore protiv Osovine...general Mihailović otvoreno saradjuje sa Italijanima...Draža Mihailović je kvisling isto kao i Nedić...Odredi generala Mihailovića uopšte ne vode borbe,njegove depeše o sabotazama na železničkim prugama i rušenju pojedinih objekata su neistinite..."

Englezi su budno pratili delatnost četnika,prvi je bio kapetan Bil Hadson,drugi pukovnik Bejli,a treći general Amstrog.Ovaj general je napisao pismo Draži Mihailoviću gde izmedju ostalog stoji:"...Da govorim bez okolišenja duboko sam razočaran jer niste izvršili dve operacije koje su od vas zahtevane,,,".Reč je o rušenju mosta na r. Moravi i r.Ibru.General Amstrog je prikupio sve izveštaje SOE od 1942.kao i odluku Ministarstva inostranih poslova svoje zemlje(Velike Britanije)od 18.2.1944.da se ljudstvo iz misija povuče od Draže sa obrazloženjem,"mi šaljemo pomoć,a on se ne bori protiv Nemaca...".I zaista svo ljudstvo Englezi tokom maja 1944.napustili su Dražu kao i sam general Amstrog 30/31.5.1944.Osnova za to je ono što je pisalo u brojnim izveštajima,da se četnici ne bore na strani Saveznika već saradjuju sa Nemcima vezani brojnim ugovorima o nenapadanju i naoružanju kao i sa kvislinzima - Nedićevim,pa i ustaškim formacijama NDH.

SAD,tj.vlada SAD sve do Teheranske konferencije 28.11.-1.12.1943. je pomagala moralno,materijalno i politički jedino četnički pokret Draže Mihailovića.Premda je bila obaveštena od strane OSS još 11.5.1943.da četnici pod komandom Draže Mihailovića na italijanskom okupacionom području,tj.italijanskim vojnim garnizonima imaju trostuku ulogu:"da aktivno vode operacije protiv partizana,da vrše antisavezničku propagandu i da vrše pomoćnu policijsku službu pod italijanskom kontrolom..."Posle te konferencije već 9.12.1943.usledilo je saopštenje ministra spoljnih poslova SAD da će vlada SAD pomagati četnike i partizane.A američki kapetan u svom izveštaju od 25.12.1943.piše:"...da bi četnici već jednom treba da pvedu borbu protiv okupatora..."(Mensfid).

Naravno,da su menjanju politike i stava SAD umnogome doprineli američki novinari,a led je probio"Dejli Voker",a zatim"Njujork Tajms",a posebno poznati novinar Sulberger.

Kod četnika i posebno Draže Mihailovića najviše su proveli i to od 27.9.1943.do 15.3.1944.Djordje Musulin,Valter Mensfild i Albert

Sajct. Pre odlaska i boravka kod Draže skoro punih šest meseci, potpukovnik Sajct je zatražio od Draže "...garancije da će američka pomoć biti iskorišćena odmah za borbu protiv Nemaca.."

Namesto Sajcta u Štab Draže Mihailovića je došla nova misija na čelu pukovnikom Mek^Daulom, navodno sa širim ovlašćenjima i to 26.8.1944.

Medjutim, ta šira ovlašćenja su bila da se sastane sa predstavnicima Nemačke i pokuša da ih nagovori da se predaju na Balkanu i tako izbegnu poraz i silne gubitke. Preko Draže Mihailovića uspeo je da tri puta sastane sa predstavnikom Hemana Nojbahera-opunomoćenikom Ministarstva spoljnih poslova Nemačkog Rajha za Jugoistok ali bez nekih rezultata. Sve se to dogodilo kadje Crvena armija bila na domaku Dunava i granice Srbije. Mek Daul i Draža Mihailović su u toku borbi za Beograd pobjegli u Bosnu. Četnici od Mek Daula i njegove

misije nisu imali tako reči ništa, sem što ih je pohvalio i obećao i dalje pomoć. On je sa dela pl. Ozrena 29.10.1944. avionom otišao za Bari u Italiju. Tek u sedištu OSS je rekao da je "lično uočio i uve-
rao se. da postoji saradnja Dražinih komandanata sa Nemcima..."

Tada je i napisan jedan izveštaj OSS u Bariu gde između ostalog piše: "...Nema nikakvog dokaza da partizani saradjuju sa neprijateljem u borbi protiv četnika Draže Mihailovića, dok naprotiv ima ogromna većina sudski pravno-valjanih dokaza da četnici saradjuju sa Nemcima u borbi protiv partizana..."

Izlišno je i pisati o saradnji četničkih komandanata sa fašističkim italijanskim trupama. Postoji sijaset dokumenata četničke i italijanske provencijencije. Primera radi: Italijanska divizija "Taurinense" 20.3.1943. izvršila je naoružanje Limsko-sandjačkih odreda i Drinskog četničkog korpusa sa 5.800 četnika, a komandant italijanskih snaga na okupiranoj teritoriji Jugoslavije general Mario Roata je izjavio: "usvojoj armiji imam 19.000 četnika." Čak i navodi da ih ima duž železničke pruge Ogulin - Vrhovine 3.000, 8.000 između Gračac-Knin i 8.000 četnika u Hercegovini. Zar nije dovoljno ono što sam italijanski general Roata kaže da su sve četničke formacije bile pod njegovom komandom, naoružanjem, hranom i platom (postoje platni spiskovi sa potpisima primaoca u lirama). Pregovori Draže Mihailovića sa predstavnicima Vermahta-Nemaca održani su u s. Divcima (kod Valjeva) 11.11.1941. u organizaciji

pukovnika Branislava Pantića sa nemačkim kapetanom ABVER-a dr.

Jozef Matlom. Na tim pregovorima Draža je izložio svoje stavove i zahteve, rekavši da je njegova borba isključivo usmerena protiv komunizma, a što je u interesu i Nemaca te bi zbog toga trebali da sadejstvuju uz odgovarajuću pomoć u oružju i municiji. Zatim, u izveštaju Rogatičkog četničkog odreda od 15.1.1942. piše o rezultatima pregovora sa Nemcima u Višegradu, da je dogovoreno, da između četnika i Nemaca ne sme biti nikakvih sukoba, što svi četnici i komandiri četa treba da prime k znanju. A u izveštaju nemačkog Opuномоćenog komandanta u Srbiji od 20.1.1942. piše o punudi majora Jezdimira Dangića o sklapanju "pakta", a što je i realizovano sporazumom 14.1.1942. u Beogradu, da između njih neće biti nikakvih sukoba. I Zigfrid Kaše iz Zagreba obaveštava 13.5.1942. Ministarstvo spoljnih poslova Nemačkog Rajha o pregovorima u Dubrovniku sa četničkim komandantom Dobrosavom Jevdževićem, a iste je vodio SS šturmbanfirer Alfred Hajnrih. Vojvoda Kerović se sastao 20.8.1942. u Loparama sa predstavnicima nemačke 718. pd i potvrđeno na tom sastanku da se primirje i dalje održava, a trupe saradjuju. U izveštaju četničkog komandanta Predraga Rakovića od 3.3.1943. piše da se sastao sa nemačkim komandantom Kriegerom u G. Milanocu radi uništenja partizana. Interesantni pregovori vodjeni su u Kolašinu 11.5.1943. nemačkog potpukovnika Hajca sa Pavlom Djurišićem o angažovanju njegovih snaga u borbi proti TITA, a po pobedi on bi svoje snage stavio na raspoloženje za borbu protiv Crvene Armije. Komandant Majevičkog četničkog korpusa 25.12.1943. obavestava Dražu Mihailovića da je vodio pregovore sa nemačkim predstavnicima "radi uspostavljanja dobrih odnosa između četnika i nemački komandi". A 23.6.1944. Draža Mihailović dao je ovlašćenje profesoru Životi M. Todoroviću za vodjenje razgovora sa predstavnicima bugarskih okupacionih trupa o međusobnoj saradnji. Moglo bi se navesti još stotinak dokumenata da su od septembra 1943. pa do kraja 1944. saradjivali sa nemačkim trupama, ali nije izostala ni saradnja ni sa NDH, tj. njenim ustašama nemareći što su oni izvršili genocid na stotine hiljada Srba (UBIJANJEM, PROTERIVANJEM I PREKRŠTAVANJEM). Naprimer, ovlašćenje Četničkog štaba Srbije od 29.1.1945. kapetanu Dobrivoju Bogdanoviću za održavanje veze sa komandantom 4. ustške bojne 3. gorskog zdruga poručnikom Aburahman Kapetanovićem u Gračanici.

Posebno je zanimljivo pismo Draže Mihailovića od 29.11.1944. ustaškom poručniku Mati Matičeviću o saradnji. Istog to ustašu Draža je 1.12.1944. unapredio u čin kapetana II klase sa tim da će mu se rang odrediti naknadno. Toga ustašu Matičevića komandant ustaške "crne legije" Jure Francetić je postavio za komandanta ustaške milicije u Varešu. Posle rata 1945. taj ustaša se odmetnuo, ali je kao odmetnik ubijen, a kod njega u torbi je nađena naredba o unapredjenju i odlikovanju "ordenom belog orla V reda sa potpisom Draže Dragoljuba Mihailovića.

Dražini predstavnici sastali su se u Zagrebu i sa ustaškim poglavnikom Ante Pavelićem 1945. nakon toga Pavelić je izdao "Zapovied i pod tačkom jedan naredio: "da sve naše oružane postrojbe... nesmetano propuste četničke skupine u svom prolazu..." a jedna od tih "skupina" po Pavelićem rečima je četnička "skupina" prema dogovoru pod komandom popa Djujića i broji oko 6.000 četnika.

Zaključak:

Na osnovu izloženog prezentiranja u izvodima ovako malog broja dokumenata može se nedvosmisleno utvrditi da su četnici po komandom Dragoljuba Mihailovića Draže izvršili zločin genocida nad Muslimanima u toku 2. svetskog rata na tlu Jugoslavije. Obzirom da ratni zločini, zločini genocida i holokausta ~~NEZASTAREVAJU~~ ^{moruće} kako je onda posle 70 godina sudski raspravljati o rehabilitaciji lica koji je za to odgovoran po komandnoj odgovornosti. O ovim stravičnim zločinima mogu samo raspravljati istoričari-istorijska nauka, a ako je sud to uzeo u svoju nadležnost onda mora na kantar levo staviti dokumenta koja to lice optužuju, a na desnu koja to osporavaju i tako objave presudu da narod zna zašto je recimo Draža Mihailović rehabilitovan, ukoliko takvu presudu donesu, ili zašto nije.

Ako Evropa, pa i R. Srbija počiva na antifašizmu, a države potpisnice OUN da zločini genocida ne zastarevaju, nemoguće je objasniti da u 2. svetsko ratu te stravične zločine nisu sprovodili fašisti Italije, nacisti Nemačke, militaristi Japana (OSOVIDA) a i njihovi kvislinzi na tlu Jugoslavije: NDH, Nedićeva Srbija i kolaboracionisti četnici, balisti, hortijevci i folksdojčeri.

To je jedna strana medalje ovog teksta, a druga je da se na osnovu istorijskih dokumenata, dosad istraženih može zaključiti da su se četnici Draže Mihailovića borili na strani "OSOVIDE". Naposljetku, to su u toku rata ustanovile Vojne misije Engleske i SAD dok su boravili u Štabu Draže Mihailovića, a i sami četnici u svojim doku-

mentima to potvrđuju, a i okupatori -Italijanski i Nemački u svojim dokumentima. To je potvrdio i kvislig Pavelić i Nedić u svojim dokumentima a sve je to dostupno u arhivama sa signaturama.

I na kraju treba reći, da se ovaj problem u Srbiji provlači poslednjih desetak godina i nisu u naučnom smislu to "četnici i partizani" već politika raznih desno orjentisanih partija. Lepo reče baš jedan iz tih redova, pustimo to nauci "naša istorija je teška, tragična i svetla" i gledajmo mi u budućnost.

B E O G R A D

A U T O R

2015.